

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології

на тему:

**ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СТИЛІСТИЧНИХ
СИНОНІМІВ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ**

Студентки групи Кор22-21

факультету сходознавства

денної форми навчання

Освітньої програми:

Корейська мова і література та переклад,

друга – західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.066 Східні мови та

літератури (переклад включно),

перша – корейська

Твердовської Фаїни Анатоліївни

Науковий керівник:

Стелюк Маргарита Андріївна

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. СИНОНІМІЯ ЯК ОБ'ЄКТ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ	5
1.1. Лінгвістичні дослідження синонімів.....	7
1.2. Визначення поняття синонім та їх класифікація.....	11
Висновки до Розділу 1	13
РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СТИЛІСТИЧНИХ СИНОНІМІВ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ	14
2.1. Стилiстичне забарвлення стилiстичних синонiмiв.....	14
2.2. Семантичні відтінки стилістичних синонімів.....	15
Висновки до Розділу 2	21
ВИСНОВКИ	22
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	25

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. Мова кожного народу є по своєму красивою та милозвучною, адже має у своєму складі потужну лексичну систему, яка формується за певними правилами. І саме особливості формування, які мають назву граматичних і відрізняють мови одну від одної.

Ще в 1834 році вчений-мовознавець І. Срезневський писав, що українська мова є однією з найбагатших слов'янських мов, що вона навряд чи поступається чеській достатком слів і виразів, польській – мальовничістю, сербській – приємністю. «Ця мова, – писав він, – може рівнятися з освіченими мовами гнучкістю й багатством синтаксису... мова поетична, музикальна, мальовнича».

Так, дійсно не можливо не погодитись із мовознавцем, що українська мова є неповторною, проте в плані спорідненості до української можна виокремити німецьку мову, в якій можна віднайти схожість. Навіть якщо взяти до прикладу явище синонімії що присутні в обох мовах.

Саме завдяки синонімії можна змінювати речення та спілкуватись мовою один з одним. Проте явище синонімії притаманне не лише українській мові, а й корейській, що й зумовлює цікавість та актуальність даного дослідження.

Об'єктом дослідження є синонімія корейської мови.

Предметом дослідження є особливості використання стилістичних синонімів у корейській мові.

Мета курсової роботи полягає в здійсненні аналізу особливостей використання стилістичних синонімів в корейській мові.

Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких завдань:

- розглянути визначення поняття синонімії та її класифікацію;
- проаналізувати особливості дослідження явища синонімії в лінгвістиці;
- описати семантичні відтінки стилістичних синонімів;
- охарактеризувати стилістичне забарвлення стилістичних синонімів.

При виконанні даного дослідження були використані такі **методи дослідження** як трансформаційний, описовий, бібліографічний та порівняння.

Наукова новизна та практичне значення становить комплекс документальних джерел: опублікованих – наукові праці, підручники, довідники, словники з теми дослідження, фахові періодичні видання. Загалом дослідженням на цю тему займалися і займаються різні вчені, що дозволяє користуватися різними джерелами та матеріалом.

Структура курсової роботи: Загальний обсяг її становить 26 сторінок. Курсова робота складається зі вступу, двох розділів, підрозділів, загальних висновків та списку використаної літератури, що налічує 21 джерело.

РОЗДІЛ 1. СИНОНІМІЯ ЯК ОБ'ЄКТ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

1.1. Лінгвістичні дослідження синонімів

Синонімію та варіантність у термінології досліджували такі відомі вчені, як Т. Панько, І. Кочан, Г. Мацюк, Д. Лотте, Б. Головін, О. Пешковський, О. Реформатський, О. Ахманова.

Зокрема, синонімії і варіантності в українській науково-технічній термінології присвячена дисертація О. Мартиняк, парадигматичні відношення досліджено в окремих терміносистемах: видавничої (М. Процик), електротехнічної (Л. Козак), інформатики (Л. Філюк), машинобудівної (О. Литвин), меліоративної (Л. Малевич), мінералогічної (Н. Овчаренко), садівництва (М. Костенко), фізичної (І. Волкова) та ін.

Більшість з дослідників виділяє два напрями вивчення синонімів: 1) ті, що ґрунтуються на понятті про значення слова (О. А. Ахманова, Є. В. Кротевич); 2) в основі яких лежить явище дійсності або поняття (Р. О. Будагов, Є. М. Галкіна-Федорук, А. П. Євгенєвна, М. А. Жовтобрюх, М. М. Шанський).

Найбільш загальне визначення синонімів, на думку Г.Ф. Куришко, було дано Н.М. Шанским, який більшою мірою, ніж будь-хто інший, враховує особливості функціонування слів синонімів у мові.

Під синонімами розуміються слова, що позначають одне і те ж явище дійсності. При цьому підкреслюється, що синоніми зазвичай називають це одне і те ж по-різному - «або виділяючи в званої речі різні її боку, або характеризуючи цю річ з різних точок зору.

Саме тому синоніми, як правило, не є словами, абсолютно ідентичними один одному як в семантиці, так і по відношенню до своїх емоційно-стилістичних властивостей. Вони майже завжди відрізняються один від одного або деякими відтінками в характерній для них семантиці, тобто в лексичному значенні, або своїм емоційно-експресивним забарвленням, або стилістичною приналежністю до певного жанру мовлення, або своїм вживанням, або здатністю вступати в з'єднання з іншими

словами. Зазвичай відмінність між синонімами в таких випадках йде по декількох лініях»(Куришко, 2000).

За будовою синонімічні терміни можна поділити на наступні групи:

- різнокомпонентні терміни:
  - 달소리, 자음 (приголосний);
  - 끝가, 뒤붙이 (суфікс);
  - 가진대이름씨, 소유 대명사 (присвійний займенник);
  - 거듭월, 접속문 (складносурядне речення);
  - 토, 불변화사, 조사 (частка);
  - 느낌꼴, 감탄형 (окличне речення).
- спільнокомпонентні терміни:
  - 끝가지, 뒷가지 (суфікс);
  - 중설 모음, 중간 모음 (голосний середнього ряду);
  - 결합모음, 매개 모음 (з'єднувальний голосний);
  - 구별 부호, 보조 기호 (діакритичний знак);
  - 문자 언어, 서사 언어 (письмова мова);
  - 질문, 의문(питання).
- різнокількісні терміни (у яких відбулася зміна кількості складових компонентів):
  - 교착 언어 – 교착어 (аглютинативна мова);
  - 비강음 – 비음 (назальний звук);
  - 상위 개념어 – 상위어 (гіперонім);
  - 구성 요소 – 구성소 (компонент);
  - 구두 언어 – 구어 (усне мовлення, розмовна мова);
  - 문장 구조형 – 문형 (модель речення).

Синоніми, як підкреслює Т. Шиппан, характеризуються не тільки спільністю релевантних елементів значення, але і функціонуванням в загальних контекстах.

Над питаннями стандартизації працювали Квон Дже Іль, Пан Сонг Вон. Ко Ін Кьону кваліфікаційній роботі наголошував на необхідності стандартизації лексики для викладання корейської у школах, в той час як Лі Сон Ун присвятив одну з робіт

проблемі стандартизації граматики для правильного вивчення та розуміння корейської мови іноземцями.

Нині найбільш актуальним дослідженням, присвяченим аналізу та стандартизації граматичних термінів, можна вважати проект Міністерства культури, спорту та туризму Кореї – «Створення стандартної корейської граматики» («표준 국어 문법 개발»), виконання якого було покладено на University Industry Foundation університету Йонсе.

Проект проводився під керівництвом професора кафедри корейської мови та літератури університету Йонсе Ю Хьон Кйона у п'ять етапів з 2013 по 2017 р., а за основу для складання плану практичних досліджень було взято роботу Ю Хьон Кйона «Базове дослідження для створення стандартної корейської граматики» («표준 국어 문법 개발을 위한 기초 연구»), яка і стала першим етапом цього проекту у 2013 р.

1.2. Визначення поняття «синонім» та їх класифікація

У Енциклопедії української мови подаються такі визначення синонімів: «Синоніми (від грецької «однойменний») – слова (переважно однієї частини мови) або їхні окремі значення, а також стійкі словосполучення, афікси, словотворчі типи, граматичні форми, зокрема, синтактичні конструкції, що при повній чи частковій формі відмінності мають тотожні або майже тотожні значення (із можливими відмінностями в стилістичних та граматичних характеристиках та в сполучуваності)» (Кочерган, 2008).

М.А.Жовтобрюх визначення синонімів як "...слова, які відрізняються одне від одного звуковим складом, але означають назву одного поняття з різними відтінками в його значенні або з різним стилістичним забарвленням"(Апресян, 1986).

І.К.Білодід пропонує таке тлумачення цієї лексичної одиниці: «Синоніми – це слова, що означають назву того самого характеру, спільні за значенням, але відрізняються значеннєвими відтінками або забарвленням»(Демчук, 2006).

М.Я.Плющ характеризує синоніми як «...слова, які мають близьке або тотожне значення, але відрізняються звучанням» (Калита, 1998). О.Д.Пономарів визначає, що

синоніми – це «слова, близькі або тотожні за значенням, які по різному називають те саме поняття».

Семантична природа синонімів лишається предметом дискусій: в основу їх визначення покладено або тільки семантичну близькість слів, або тільки тотожність, або обидві ці ознаки. Як зазначає О.Д.Пономарів, «синонімія – повний або частковий збіг значень двох чи кількох слів, подібність слів, морфем, фразеологічних одиниць за значенням при відмінності їхньої звукової форми».

І.К.Білодід тлумачить синонімію як сукупність синонімів мови. Синонімія ґрунтується на здатності позначати один і той самий елемент дійсності кількома словами. Тотожним синонімії є синоніміка.

Натомість дослідник О. Новіков розглядає синонімію виходячи із функціонального розуміння значення даного терміну. В якості основних функцій рівнозначних слів-синонімів він виділяє функцію рівнозначного заміщення знаків (слів або імен) та посилається при цьому на вислів О. Черча «Якщо два слова являються синонімами (мають один і той же зміст), то завжди один можна замінити іншим».

Поряд з функцією заміщення А. А. Новіков виділяє функцію уточнення, коли перехід від одного синоніма до іншого дає нову, додаткову інформацію про предмет, про його ознаках і властивості. Третьою функцією є стилістична функція. Визначальним тут є «прикріпленість» мовних одиниць, що позначають одне і те ж, до стилістично різних різновидів мови.

Ці функції, хоча вони і можуть бути властиві самим різним словами, характерні для слів, максимально близьких за значенням, - синонімів (Матіяш-Гнедюк, 2018).

Говорячи про синоніми, зазвичай вказують на те, що вони, на відміну від «не синонімів», мають близькі значення, однак ступінь подібності в значеннях таких слів залишається неясним. Поняття «синоніми» визначається характером контексту, а також актуальністю тієї інформації, яку несуть ці слова в складі цілого висловлювання.

Між словами, що вступають в синонімічні відносини, і контекстом спостерігається певна внутрішня залежність: чим ближче за змістом самі слова, тим

менша роль контексту, і, навпаки, чим значніше їх семантичне відмінність, тим більшого значення набуває контекст, який знімає цю відмінність в даному вживанні.

Ступінь синонімії слів тим вище, чим більше схожості в їх лексичної сполучуваності, чим більше загальних контекстів, в яких ці слова можуть, так чи інакше, заміщати один одного.

Л. Л. Нелюбін синонімами називає «слова, різні за звучанням, що відносяться до однієї частини мови, мають одне або кілька схожих значень, які, висловлюючи одне поняття, можуть відрізнятися додатковими відтінками значення, емоційної і стилістичним забарвленням, вживанням і сполучуваністю з іншими словами в вільних і стійких словосполученнях»(Мартиняк, 2008).

Крім того, синоніми можна визначити як повну або часткову еквівалентність значень, виражених різними лексемами.

Найбільш загальне визначення синонімів, на думку Г.Ф. Куришко, було дано Н.М. Шанским, який більшою мірою, ніж будь-хто інший, враховує особливості функціонування слів синонімів у мові. Під синонімами розуміються слова, що позначають одне і те ж явище дійсності. При цьому підкреслюється, що синоніми зазвичай називають одне і те ж по-різному.

«Саме тому синоніми, як правило, не є словами, абсолютно ідентичними один одному як в семантиці, так і по відношенню до своїх емоційно-стилістичних властивостей. Вони майже завжди відрізняються один від одного або деякими відтінками в характерній для них семантиці, тобто в лексичному значенні, або своїм емоційно-експресивним забарвленням, або стилістичною приналежністю до певного жанру мовлення, або своїм вживанням, або здатністю вступати в з'єднання з іншими словами. Зазвичай відмінність між синонімами в таких випадках йде по декількох лініях»(Куришко, 2000).

Синоніми, як підкреслює Т. Шиппан, характеризуються не тільки спільністю релевантних елементів значення, але і функціонуванням в загальних контекстах і використанням в однорідному мовному колективі.

З-поміж синонімічної лексики виділяються слова цілком тотожні щодо свого лексичного значення й емоційно-експресивного забарвлення. В основному це

нейтральна лексика. Це абсолютні синоніми (лексичні дублети). Вони з'являються в мові:

- а) внаслідок взаємодії літературної мови та діалектів;
- б) внаслідок словотворчих процесів;
- в) як результат співіснування запозичених і питомих слів.

Уміле й доречне використання синоніміки – один з найважливіших показників майстерності письменника, публіциста, оратора. На основі синоніми будуються такі стилістичні явища, як перифраза (перифраз) – описовий зворот мови, за допомогою якого передається зміст іншого слова не прямо, а через характерні ознаки.

Синонімія якнайкраще репрезентує лексичне багатство мови, є невичерпним джерелом стилістики. Використання синонімів у різних функціональних стилях неоднакове. В одних – широкий простір для синоніміки, в інших цей простір набагато вужчий.

В українському мовознавстві немає єдиної класифікації синонімів. За різними принципами класифікації синоніми поділяють на кілька різновидів:

- абсолютні, або повні, - неповні (останніх у мові переважна більшість);
- семантичні – стилістичні – семантично – стилістичні;
- різнокореневі – однокореневі;
- загальномовні – контекстуальні (Кочерган, 2008).

Найбільш поширеним є поділ синонімів на логічні, стилістичні й емоційні відповідно до трьох аспектів характеристики слова, проте це тільки загальна класифікація. У межах кожного розділу може бути свій підрозділ.

Синоніми виникають внаслідок фіксування в слові диференціальних ознак поняття. Вони відрізняються тим, що в синонімічному слові фіксується якась нова риса самого явища, риса, що в значення синонімічних слів, які існували до цього, не включалася. Основна функція синонімів цього типу – уточнювати характеристику поняття.

Залежно від компоненту, яким відрізняються значення двох синонімів, розрізняють декілька підгруп.

До першої групи належать синоніми, в значенні яких підкреслюється й виділяється певна сторона, ознака, риса, названого словом явища, яка в значенні інших членів синонімічної групи відсутня. Так слова «барви» й «тони» вказують на місце в кольоровому спектрі (уявлення про барви пов'язане переважно з основними кольорами, про тони – з переходами й відтінками в межах кожного кольору).

Синоніми другої групи служать для виявлення ступеня чи міри ознаки, якості або стану. Сюди належать слова, що називають ознаку, якість або стан, зокрема, значна кількість прикметників (слухняний-покірний, лукавий - підступний, гарний-чудовий). У такі ж відношення між собою можуть вступати похідні від них іменники (слухняність - покірність). Іменники, що називають якість чи стан (сором-ганьба, біда-горе), теж виявляють різну міру якості чи стану, що характеризують інтенсивність дії або стану. У парах дієслів ламати – трощити, просити – молити, горіти – палити друге слово виражає ту ж дію або стан, що й перше, але більш інтенсивно виявлену.

До третьої групи належать синоніми, що різняться характером дії: плач (може бути беззвучним) – ридання (вголос і судорожно) – тужіння (уголос і протяжно); сміх – регіт (голосний сміх). До складу логічних синонімів слід віднести також ті відтінки, значення яких пов'язані з характером сполучуваності, властивої кожному з членів синонімічної групи. Так, прикметник юний відрізняється від синоніма молодий тим, що сполучається переважно з іменниками – назвами осіб (прямо або опосередковано через слова літа, роки).

Синоніми «колір» і «масть» відрізняються тим, що другий відноситься до назв живих істот (крім людей), колір і барви, зокрема, тим, що слово барви не може пов'язуватися з назвами живих істот.

Другий клас синонімів за значенням пов'язаний із стильовою диференціацією лексики, з місцем слова у стилістичній системі. Для стилістичної системи основним є протиставлення не за відмінностями в понятті, а за вживанням слова переважно в тому чи іншому функціональному стилі.

Наприклад, «незалежність» – слово, що відрізняється більш широкими стилістичними можливостями, близьке до стилістично нейтральної лексики;

«суверенітет» – належить до суспільно-політичного стилю; «друг» – до нейтрального, «друзяка» – до розмовного.

Синоніми емоціонального забарвлення (або експресивні), значення яких відрізняється від інших слів синонімічної групи емоціональним компонентом, що виявляє ставлення особи чи колективу до явища (неправда-брехня, солдат-воїн).

Четвертий клас синонімів за значенням становлять так звані абсолютні синоніми, тобто слова з тотожним значенням. Наприклад, тримати-держати, ждати-чекати, господар-хазяїн(Василенко, 1999).

В сучасній українській мові існують не лише постійні або вільні синоніми, тобто такі, що знаходяться у синонімічному зв'язку незалежно від контексту, оскільки їх значення, пов'язане з мовою в цілому.

Крім них в українській мові є контекстуальні синоніми, тобто такі, які в певних умовах переносне вживання набуває своєрідного значення і з цим значенням вступають у синонімічні зв'язки з іншими словами.

Контекстуальні синоніми це перш за все властивість художньої літератури. Творяться вони митцями слова, що шукають і знаходять яскраві засоби, внаслідок використання можливості переносити значення слова.

Висновки до Розділу 1

Семантична природа синонімів лишається предметом дискусій: в основу їх визначення покладено або тільки семантичну близькість слів, або тільки тотожність, або обидві ці ознаки.

Синонімія якнайкраще репрезентує лексичне багатство мови, є невичерпним джерелом стилістики. Використання синонімів у різних функціональних стилях неоднакове. В одних – широкий простір для синоніміки, в інших цей простір набагато вужчий.

Синонімії і варіантності в українській науково-технічній термінології присвячена дисертація О. Мартиняк, парадигматичні відношення досліджено в окремих терміносистемах: видавничої (М. Процик), електротехнічної (Л. Козак), інформатики (Л. Філюк), машинобудівної (О. Литвин), меліоративної (Л. Малевич), мінералогічної (Н. Овчаренко), садівництва (М. Костенко), фізичної (І. Волкова) та ін.

Більшість з дослідників виділяє два напрями вивчення синонімів:

1) ті, що ґрунтуються на понятті про значення слова (О. А. Ахманова, Є. В. Кротевич);

2) в основі яких лежить явище дійсності або поняття (Р. О. Будагов, Є. М. Галкіна-Федорук, А. П. Євгенєвна, М. А. Жовтобрюх, М. М. Шанський).

РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СТИЛІСТИЧНИХ СИНОНІМІВ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

2.1. Стилiстичне забарвлення стилiстичних синонiмiв

У мові синоніми утворюють синонімічні ряди – від двослівних до багатослівних, які налічують до десятка і більше слів. У кожному синонімічному ряду виділяється одне слово, семантично найбільш просте, що містить загальну для всіх членів цього ряду, стилістично нейтральне, а також найбільш вільне для поєднання з іншими словами.

Таке слово синонімічного ряду називають домінантою (від латів. *dominans* - панівний). До домінанти тяжіють усі слова синонімічного ряду – одні сильніші, інші слабші. За ступенем смислової близькості до домінанті всі слова ряду можуть бути розташовані у певній послідовності.

Досить чітких критеріїв такого розташування синонімів немає, при цьому використовують психолінгвістичний експеримент чи проводять аналіз сполучуваності слів синонімічного ряду у текстах.

Синоніми забезпечують варіантність, розмаїтість і промовистість мови, тому вони широко вживаються в художній літературі. Зазвичай синоніми включають близькі значення. Наприклад:

재능 – 재주 (талант);

사과 – 사죄 (вибачення);

기차 – 열차 (поїзд);

결상 – 의자 (стілець);

애인 – 연인 (кохана людина).

У цих синонімах існує найдрібніша різниця у значеннях, але при цьому ми не можемо побачити і протиріч у їх значеннях.

Для того, щоб з'ясувати, чи існують синонімічні відносини між двома словами, розглянемо наступні докази підтвердження синонімії.

У корейській мові синонімами лексема «**흥**» – **기쁨** (радість) як прояви емоцій виступають: **환희**, **축하**, **행복**, сприятливий. Так синоніми можуть показувати дії людини при вираженні радості:

«merriment» – «**환대**» – «розвага»;

«hilarity» – «веселість»;

«gaiety», «festivity» – «розвага, веселощі».

Варто також зазначити, що в корейській мові радість можна визначити як почуття; радість як характеристику характеру; прояв радості як дій людини.

Крім того, у корейській мові, як ми з'ясували, синонімів слова «**흥**» як емоції значно менше, ніж у англійській, що можна пояснити особливостями менталітету носіїв цієї мови.

2.2. Семантичні відтінки стилістичних синонімів

Звуконаслідувальні слова української мови в більшості своїй мають однокомпонентну структуру. Даний факт можна пояснити специфікою звуків мовлення людини: чим триваліше, різноманітніше звучання, тим важче його передати.

Таким чином, однокомпонентні звуконаслідувальні слова передають миттєвий, одноразовий звук. Відповідно для вираження багаторазовості, уривчастості звучання вживаються двокомпонентні (редупліковані та парні) та багатоконпонентні форми.

Залежно від характеристики звучання, яке передається, всі оноματοпоетичні слова української мови ми поділяємо на три великі типи:

- 1) однокомпонентні звуконаслідування;
- 2) двокомпонентні форми;
- 3) багатоконпонентні звуконаслідувальні слова (Гаценко, 2003).

В корейській мові на прикладі компоненту «**땡땡**» (дзвеніти / дзвонити) можна семантично пов'язати між собою наступні оноματοпеї:

- **땡그랑** (дзвякання, побрякування),

- 곡 하는 소리 (похоронний, траурний дзвін),
- 쿵쿵 (тридзвін дзвонів, передзвін),
- 핑 하고 울리는 소리 (голосно зазвучати, дзвеніти),
- 딸랑딸랑 (дзинькати, створювати різкий, пронизливий звук),
- 썽그렁 (дзвін дзвіночка або металічних предметів, коли ті вдаряються один об одного),
- 광광 (дзвоновий дзвін, благовіст),
- 썽그랑/땡그렁 (дзвякання монет, бокалів, скла та ін.),
- 짚랑 (дзвін від тонкого скла, металу),
- 썽그랑 (бряцання, лязгання, різкі та пронизливі металічні звуки),
- 탕/땡/썽 (свист кулі, дзижчання комах, пронизливий писк комара),
- 덩덩 (дзвін курантів, дзвоновий дзвін, дзвін вхідного дзвоника, що відбиває мелодію).

Опосередковано пов'язані через загальний компонент «금속성음» (металічний звук) такі ономатопеї:

- 철커덕(거리다) – бряжчати цепом, брязкати, важко дзвеніти;
- 썽그렁/땡그랑(거리다) – передзвін дзвонів;
- 딸랑/짚랑 – дзвін бубонців, маленьких дзвіночків.

Загальний змістовий компонент «딸랑딸랑 두드리다» (той, що сильно вдаряє, дзвонить) зумовлює опосередкований семантичний зв'язок для таких ономатопей:

- 썽그랑/땡땡 (하고 울리다) – брязкіт, клацання, лязкіт, дзвін, брязкання;
- 철터덕 – бряжчати, дзвеніти, брязкати цепами;
- 땡그렁 – легкий дзвін стаканів, бокалів в той момент, коли вони вдаряються один об одного.

Аналіз словникових дефініцій дав змогу нам встановити приблизний обсяг синонімічного ряду, не беручи до уваги компоненти значення, іррелевантні для нього. Так, наприклад, дієслову 핑/땡/썽 (свист, дзвін, дзижчання комах) властива семантикозмістова спільність з іншими словами синонімічного ряду.

Це підтверджує наявність у його значенні компонента 땡땡 거리는 소리. Інший компонент його значення 짹짹 거리는 소리 передбачає семантичні зв'язки зі словами, які позначають звучання, яке створюється при падінні (쿵쿵거리다 (глухий звук від удару, важкий удар кулаком, пальцею), 평/풍덩 (звук падіння у воду без сплеску, вибуховий звук розривання чогось), 쿵 하고 때리다 (звук вдаряння).

Ще один синонімічний ряд з домінантою 휘파람을 불다 (свистіти). Він охоплює звуконаслідувальні дієслова, які передають звучання, яке виробляють неістоти:

- 쇠소사사 (звуки крилець комах);
- 봉 (дзижчання, гудіння);
- 위위/쌩쌩 (цвірчання комах, дзвін у вухах);
- 획획 (шурхіт, шарудіння, шемрання, шірхання, шелест);
- 웅웅 (дзижчання комах, цвірчання цикад);
- 짹짹 (звуки від швидкого помаху хвостом);
- 쉬쉬 (звуки шипіння змії, звуки вимовляння чогось із присвистом).

Домінанта 휘파람을 불다 (свистіти) безпосередньо або опосередковано пов'язана з усіма членами ряду:

- 쉹쉹(거리다) – звук важкого дихання із свистячим звуком, звуки сопіння або хрипу;
- 싱싱 – дзвін у вухах, цвірчання комах, легкі та швидкі помахи комашиних крилець;
- 핑 – пронизливий, швидкий звук об'єкта, що рухається (про кулю).

Ономатопеї 핑 (звуки швидкого рухливого об'єкта), 쉹쉹 (звуки важкого дихання, сопіння, хрипу), 싱싱 (дзвін у вухах, стрекотіння, свист кулі) пов'язані між собою як безпосередньо, так і опосередковано, оскільки до складу їх значень входить загальний компонент 웅웅(거리다) (дзижчати, гудіти).

Водночас словникова дефініція 봉 (гудіння, протяжне дзижчання, звуки швидкого руху) включає до себе компонент 위윙 (звуки дзижчання, легкого стрекотіння, що викликане рухами крилець або лапок комах). У деяких випадках між словами ряду можна побачити «двічі опосередкований» семантичний зв'язок.

Якщо перше слово опосередковано або неопосередковано пов'язане з другим словом, а друге слово, у свою чергу, опосередковано пов'язане з третім словом, то між першим і третім словами є зв'язок, який можна назвати двічі опосередкованим.

Зокрема, такий зв'язок можна простежити між домінантою ряду 휘파람을 불다 (свистіти) і кількома ономапопеями, з якими вона не має інших семантичних зв'язків. Так, ономапопея 봉 (гудіння, протяжне дзижчання) безпосередньо пов'язаний з ономапопеями 윙윙 (дзижчання, легке стрекотіння), оскільки пояснюється через них: 봉 (рухатися швидко, утворюючи звуки гудіння, протяжного дзижчання).

З іншого боку, слово опосередковано пов'язане з домінантою через компонент 윙윙/飒飒 (рухатися швидко, блискавично). Відповідно, в парах 윙윙 (створювати легке дзижчання) і飒飒 (швидко, блискавично рухатися), а також 웅웅 (дзичати, гудіти) і 윙윙 (швидко пересуватися) спостерігаємо двічі опосередкований семантичний зв'язок синонімічна група з домінантою 윙윙/飒飒 (швидко рухатися, утворювати свистячі пронизливі звуки) включає такі підгрупи:

- 飒飒 (швидкі свистячі звуки); 윙윙 (звуки дзижчання, легкого протяжного гудіння); 짹짹 (звуки швидких різких, блискавичних рухів); 봉봉 (звуки гудіння, дзижчання комах, або їх частин тіла) із компонентом 획획 빨리 움직이는 소리 (швидкі свистячі звуки в повітрі, що нагадують посвистування);
- 윙윙 (дзичати, цвірчати, свистіти); 웅웅 (дзичати, гудіти) із загальним компонентом 계속되는 낮은 소리 (тривалий низький звук);
- 쉬쉬 (шипіти); 획획 (пролізти, швидко махнути хвостом) із загальним компонентом 치찰음 (шиплячий звук).

Крім синонімів у мові та мовленні, ономапопеїчні слова можуть уживатися як чисто мовленнєві синоніми, що мають загальні семи, не зареєстровані в тлумачних словниках. Так, наприклад, ономапопея 덜컹(거리다) (тріскотіти, гуркотіти, деренчати), відповідно до словникової дефініції, не має у своєму значенні інваріантного компонента 뎡뎡 (дзвеніти, деренчати), загального для відповідного синонімічного ряду.

Проте в мовленні слово 덜컹 (тріскіт, гуркіт) може мати значення, що підпадає під компонент 땡땡 (дзвеніти, деренчати), наприклад: 학교 종의 땡땡 울리는 소리가 같이 점심을 먹자는 소리였다. – Звуки шкільного дзвоника, то були звуки, які запрошували піти разом пообідати.

Сполучення дієслова 울리다 з 땡땡/딩딩 (гриміти, голосно звучати + 땡땡 (ономатоп, який використовується для передачі звучання дзвоника дзень-дзень) передбачає використання одного з ономатопів синонімічного ряду з домінантою 딩딩 (дзвеніти).

Дійсно, звучання, яке здійснюється будь-яким дзвіночком або дзвоном, можна описати як 땡땡 + додаткові характеристики. Отже, 덜컹(거리다) (тріскотіти, гуркотіти, деренчати) у наведеному прикладі постає як мовленнєвий синонім, оскільки тут наявні обидві основні ознаки синонімії: семантико-змістова спільність і часткова взаємозамінність.

Для корейської стилістично-зниженої лексики характерним явищем є енантіосемія, тобто використання тієї самої лексеми з протилежними значеннями. Не винятком є і стилістично-знижена лексика, пор.:

- 처음엔 그녀가 쓴 책은 광같은 성공이었다. 다음에 나온 책이라면 쿵칼은 완전한 실패였다고 할 수 있지.

(Її перша книжка була дуже невпевненою і слабкою спробою. Другу книжку можна взагалі назвати повним фіаско).

- 그년 무엇이든지 퍽퍽때리는 아이였다.

(Вона була дитиною, яка все змітала на своєму шляху).

- 우리가 세운 계획은 완전한 흐지부지가 됐다.

(План, який ми придумали, був повною лажею).

Так, у першому прикладі значення слова 광 같은 성공 – блискавичний успіх, виявляється в протиставленні з іменником 흐지부지 – невдача, невпевнене виконання чогось. Близьким за значенням є прикметник 퍽퍽 (때리는) – найкращий, прекрасний, той, який руйнує всі перешкоди на своєму шляху.

У третьому прикладі іменник *하지부지* має значення невдача, оскільки пресупозицією другої частини складного речення є провал розробленого плану.

Цей факт свідчить на користь того, оноματοпеїчні слова можуть мати широку, подекуди протилежну, семантичну структуру.

Висновки до Розділу 2

Синоніми забезпечують варіантність, розмаїтість і промовистість мови, тому вони широко вживаються в художній літературі. Зазвичай синоніми включають близькі значення. Наприклад: 재능 – 재주 (талант), 사과 – 사죄 (вибачення), 기차 – 열차 (поїзд), 곁상 – 의자 (стілець), 애인 – 연인 (кохана людина).

У мові слова можуть уживатися як чисто мовленнєві синоніми, що мають загальні семи, не зареєстровані в тлумачних словниках. Так, наприклад, 덜컬(거리다) (тріскотіти, гуркотіти, деренчати), відповідно до словникової дефініції, не має у своєму значенні інваріантного компонента 땡땡 (дзвеніти, деренчати), загального для відповідного синонімічного ряду.

ВИСНОВКИ

Розглянувши питання особливості використання стилістичних синонімів в корейській мові можна зробити висновки, що синоніми зазвичай вказують на те, що вони, на відміну від «не синонімів», мають близькі значення, однак ступінь подібності в значеннях таких слів залишається неясним.

Синоніми, як правило, не є словами, абсолютно ідентичними один одному як в семантиці, так і стосовно до своїх емоційно-стилістичних властивостей. Вони майже завжди відрізняються один від одного або деякими відтінками в характерній для них семантиці, тобто в лексичному значенні, або своїм емоційно-експресивним забарвленням, або стилістичною приналежністю до певного жанру мовлення, або своїм вживанням, або здатністю вступати в зв'язок з іншими словами.

Семантична природа синонімів лишається предметом дискусій: в основу їх визначення покладено або тільки семантичну близькість слів, або тільки тотожність, або обидві ці ознаки.

За будовою синонімічні терміни можна поділити на наступні групи: різнокомпонентні терміни: 달소리 (приголосний) = 자음; 끝가지 (суфікс) = 뒤붙이; 가진대이름씨 (присвійний займенник) = 소유 대명사; 거듭월 (складносурядне речення) = 접속문; 토 (частка) = 불변화사, 조사; 느낌꼴 (окличне речення) = 감탄형.

Спільнокомпонентні терміни:

끝가지 (суфікс) – 뒷가지;

중설 모음 (голосний середнього ряду) – 중간 모음;

결합모음 (з'єднувальний голосний) = 매개 모음;

구별 부호 (діакритичний знак) – 보조 기호;

문자 언어 (письмова мова) – 서사 언어;

질문 (питання) – 의문.

Різнокількісні терміни (у яких відбулася зміна кількості складових компонентів):

교착 언어 (аглютинативна мова) – 교착어;

비강음 (назальний звук) – 비음;

상위 개념어 (гіперонім) – 상위어;

구성 요소 (компонент) – 구성소;

구두 언어 (усне мовлення, розмовна мова) – 구어;

문장 구조형 (модель речення) – 문형.

Синоніми забезпечують варіантність, розмаїтість і промовистість мови, тому вони широко вживаються в художній літературі. Зазвичай синоніми включають близькі значення. Наприклад: 재능 – 재주 – талант, 사과 – 사죄 – вибачення, 기차 – 열차 – поїзд, 걸상 – 의자 – стілець, 애인 – 연인 - кохана людина.

АНОТАЦІЯ

동의어는 단어 또는 그들의 개별적인 의미뿐만 아니라 안정적인 단어 조합, 접사, 단어 형성 유형, 문법적 형태, 특히 전체 또는 부분적 형태의 구문 구조다, 동일하거나 거의 동일한 의미를 가진다(문법적, 문법적 특성 및 활용에 차이가 있을 수 있음).

동의어는 언어의 다양성, 웅변성을 제공하기 때문에 소설에서 널리 사용된다. 보통 동의어는 가까운 뜻을 가지고 있다. 동의어는 언어의 어휘적 풍부함을 가장 잘 나타내며 문체론의 무한한 원천이다.

동의어는 현실의 동일한 현상을 나타내는 단어입니다. 동시에 동의어는 보통 같은 것을 다른 방식으로 지칭한다는 것을 강조한다. 동의어는 소리가 다르고, 언어의 같은 부분에 속하며, 하나 이상의 유사한 의미를 가지고 있는 단어들이다.

하나의 개념을 표현하면, 자유롭고 안정적인 단어 조합에서 추가적인 의미의 음영, 감정적이고 스타일적인 색상, 사용, 그리고 다른 단어들과의 호환성에서 다를 수 있다. 동의어는 여러 단어로 현실의 동일한 요소를 나타내는 능력에 기초한다.

가장 일반적인 것은 동의어를 단어의 특성의 세 가지 측면에 따라 논리적, 문체적, 감정적으로 나누는 것이지만, 이것은 일반적인 분류에 불과하다. 일반적으로 동의어는 가까운 의미를 포함한다.

일반적으로 동의어는 의미론적으로나 정서적, 문체적 특성과 관련하여 서로 절대적으로 동일한 단어가 아니다. 그들은 거의 항상 그들의 특징적인 의미, 즉 어휘적 의미, 감정적이고 표현적인 색채, 또는 특정한 언어 장르에 대한 문체적인 연관성, 사용, 또는 다른 단어들과 연결되는 능력에 의해 서로 다르다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

- Агафонова А. С. Проблема типологізації синонімів у сучасній китайській мові // *Питання сходознавства в Україні*. Електронний архів Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди.
URL : <https://dspace.hnpu.edu.ua/handle/123456789/3371>
- Апресян Ю.Д. Проблема синонімії. Питання мовознавства. – Донецьк: ВКФ «БАО», 1986. – 194 с.
- Василенко В. А. Синонімія і антонімія у поезіях Ігоря Муратова : автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.01 “Українська мова” / В. А. Василенко. – Харків, 1999. – 22 с.
- Гаценко І.О. Типологічні особливості звуконаслідувальних слів – Київ, 2003. – 19 с.
- Демчук Т. В. Проблема типологізації синонімів у сучасній китайській мові // *Східний світ*. – 2006. – №2. – С. 109-116.
- Євгенєва А.П. Проект словника синонімів. – Львів: ЛДУ, 1964. – 296 с.
- Калита А. А. Фоносемантика у загальній системі фоносемантичного знання слова / А. А. Калита // *Наукові записки Тернопільського державного педагогічного університету ім. Володимира Гнатюка. Сер. : Мовознавство*. – 1998. – № 1. – С. 130–135
- Кочерган М. П. Вступ до мовознавства. Підручник. Вид. 2-ге. – Київ : «Академія», 2008. – 368 с.
- Мартиняк О. Явище синонімії у термінологічній лексиці / Оксана Мартиняк // *Вісник НУ “Львівська політехніка”*. Серія : Проблеми української термінології / [відп. ред. Л. Полюга]. – Львів : Вид-во НУ “Львівська політехніка”, 2008. – №620. – С. 100-103.
- Матіяш-Гнедюк І. М. Аналіз понятійного складника структури концепту FAMILY (діахронний аспект) / І. М. Матіяш-Гнедюк // *Закарпатські філологічні студії*. – Вип. – Том 1. – Ужгород, 2018. – С. 73 – 77.

Пашковська Н. Ф. Синонімічний ряд як мовна мікросистема / Н. Ф. Пашковська // Актуальні проблеми української лінгвістики: теорія і практика. – Вип. 15. – 2008. – С. 158 – 165.

Прокопова Л.І. Стилiстичні синоніми як основа для нової класифікації стилів з літературної і розмовної мови / Л.І. Прокопова – 2014. – № 271. – С. 286–287.

Русанівський В. М. Семантична глибина слова. Мовознавство. 1991. № 2. С. 3–7.

Селіванова О. О. Лінгвістична енциклопедія / О. О. Селіванова. – Полтава : Довкілля-К, 2010. – 844 с.

Філон М.І. Сучасна українська мова. Лексикологія. Частина 1. Навчальний посібник для студентів філологічних спеціальностей вищих навчальних закладів / М.І. Філон, О.Є. Хомік. – Харків: ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2010. – 271 с.

김홍범: 한국어 교육을 위한 수준별 의성어·의태어 목록 연구, 2008 (학위논문(석사)-계명대학교 대학원 : 한국학과) – 페이지. – P. 23–57

옛센스 한영사전 [Корейсько-англійський словник]. 서울: 민중서림, 2016. 2968 с.

우리말 어원 사전 [Етимологічний словник корейської мови]. 서울: 태학사, 1997. с. 1312

채완, 국어 음성상징론의 몇 문제, 「국어학」 16, 국어학회. –서울, 1987. – 189 p.